Jak doprowadzić do wykonania orzeczenia

Grecja

1 Co oznacza wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych?

Egzekucja oznacza przymusowe zaspokojenie istotnej wierzytelności potwierdzonej w tytule wykonawczym przy wsparciu organów publicznych. Przy przeprowadzaniu egzekucji stosuje się następujące środki:
przymusowe pozbawienie ruchomości;
przymusową eksmisję z nieruchomości;
zajęcie;
pozbawienie wolności;
nałożenie grzywny;
objęcie zarządem przymusowym;
zobowiązanie do złożenia oświadczenia pod przysięgą.

2 Jakie organy są właściwe w zakresie wykonywania orzeczeń?

Zgodnie z definicją zawartą w (nowym) kodeksie postępowania cywilnego (art. 927–931 kpc) egzekucję przeprowadza upoważniona do tego osoba, która przekazuje poświadczony odpis (*Apógrafo*) z odpowiednim nakazem konkretnemu **komornikowi** i określa sposób przeprowadzenia egzekucji oraz – w stosownych przypadkach – przedmioty, z których zostanie przeprowadzona egzekucja. W przypadku zajęcia składników majątku wyznacza się licytatora, którym jest **notariusz** z regionu, w którym ma zostać przeprowadzone zajęcie. Nakaz musi zostać opatrzony datą i podpisany przez beneficjenta lub jego pełnomocnika. Nakaz stanowi upoważnienie do podejmowania wszelkich czynności egzekucyjnych, chyba że w jego treści stwierdzono inaczej.
Komornik, któremu doręczono poświadczony odpis wraz z nakazem egzekucji, ma prawo przyjmować płatności i wydawać pisemne potwierdzenie ich odbioru, jak również przekazać poświadczony odpis po całkowitym zaspokojeniu wierzytelności. Komornik może również przyjąć płatność częściową – w takiej sytuacji musi wystawić potwierdzenie i odnotować ten fakt na poświadczonym odpisie. Wniesienie płatności częściowej nie wstrzymuje biegu egzekucji.
Jeżeli jest to konieczne do celów egzekucji, komornik jest uprawniony do wejścia do miejsca zamieszkania dłużnika lub do innych należących do niego lokali, do otwierania drzwi i przeszukiwania pomieszczeń oraz do otwierania zamkniętych mebli, elementów wyposażenia pomieszczeń lub pojemników. Komornik może zwrócić się o pomoc do organów egzekwowania prawa (zazwyczaj do policji), które muszą udzielić mu wsparcia.
Jeżeli dłużnik będzie stawiał opór w trakcie przeprowadzania egzekucji, komornik może użyć środków przymusu, aby przełamać ten opór, a także wezwać organy egzekwowania prawa (zazwyczaj policję), aby udzieliły mu wsparcia.
Komornik sporządza sprawozdanie z każdej czynności podejmowanej w toku postępowania egzekucyjnego. Jeżeli egzekucja okaże się nieskuteczna, komornik sporządza sprawozdanie, w którym przedstawia przyczyny jej nieskuteczności. Jeżeli w toku egzekucji dojdzie do popełnienia przestępstwa, komornik musi sporządzić stosowne sprawozdanie i przekazać je właściwemu prokuratorowi.

3 Jakie warunki muszą być spełnione, aby można było wydać tytuł wykonawczy?

Tytuł wykonawczy to dokument urzędowy potwierdzający wierzytelność i umożliwiający domniemanemu wierzycielowi dochodzenie od dłużnika zastosowania się do jego treści w drodze egzekucji. Muszą zostać spełnione następujące przesłanki: istnienie tytułu wykonawczego i ważność roszczenia.

3.1 Postępowanie

Egzekucja jest to czynność służąca wymierzeniu sprawiedliwości, której celem jest zapewnienie ochrony prawnej. Nie jest to czynność administracyjna. Wnioski kierowane do komorników i wszelkie czynności egzekucyjne stanowią czynności procesowe. Aby można było przeprowadzić egzekucję, spełnione muszą zostać następujące przesłanki:
właściwość miejscowa i rzeczowa komorników;
status strony postępowania;
zdolność sądowa;
uprawnienie do reprezentowania klienta;
istnienie uzasadnionego interesu;
zdolność procesowa;
istnienie tytułu wykonawczego;
istnienie wierzytelności, którą można zaspokoić w drodze egzekucji.
Istnieje możliwość wykonania zarówno postanowień sądowych, jak i postanowień wydanych przez organy inne niż sądy bez konieczności każdorazowego zwracania się o wydanie postanowienia sądu zatwierdzającego egzekucję Następujące dokumenty stanowią tytuły wykonawcze:
prawomocne orzeczenia greckich sądów;
orzeczenia greckich sądów opatrzone klauzulą tymczasowej wykonalności;
wyroki sądów polubownych;
pisma greckich sądów zawierające treść ugody lub określające wysokość opłat sądowych;
akty notarialne;
nakazy zapłaty wydane przez greckich sędziów;
nakazy eksmisji lokatora;
zagraniczne tytuły wykonawcze uznane za wykonalne;
nakazy i akty uznawane za tytuły wykonawcze z mocy prawa.
Urzędników ds. egzekucji dzieli się na urzędników ds. egzekucji bezpośredniej i pośredniej. Urzędników ds. egzekucji bezpośredniej powołuje wierzyciel występujący z wnioskiem o przeprowadzenie egzekucji. Zalicza się do nich: a) komorników, którzy są urzędnikami publicznymi nieotrzymującymi stałego wynagrodzenia, uprawnionymi do podejmowania czynności mających na celu zajęcie rzeczy znajdujących się w posiadaniu dłużnika, zajęcie składników majątku, statków morskich lub powietrznych będących własnością dłużnika, przeprowadzania egzekucji bezpośredniej, zatrzymania dłużników, których skazano na karę pozbawienia wolności, oraz przygotowywania licytacji; b) notariuszy lub sędziów rejonowych sądów w sprawach cywilnych zastępujących

notariuszy, którzy są uprawnieni do przeprowadzania dobrowolnej lub przymusowej licytacji zajętych składników majątku dłużnika oraz do dokonywania podziału zysku ze sprzedaży tych składników majątku na podstawie opracowanego przez siebie wykazu określającego kolejność zaspokajania wierzycieli.
Do urzędników ds. egzekucji pośredniej zalicza się funkcjonariuszy policji, członków sił zbrojnych oraz świadków (*μαρτύρων*) komornika, którzy udzielają mu wsparcia w przypadku, gdy dłużnik stawia opór w trakcie przeprowadzania egzekucji lub gdy istnieje ryzyko, że może stawić taki opór. Wszyscy wymienieni powyżej urzędnicy ponoszą odpowiedzialność za wszelkie zawinione przypadki naruszenia spoczywających na nich obowiązków przy wykonywaniu powierzonych im funkcji.
Sam tytuł egzekucyjny wydaje osoba upoważniona do żądania jego wykonania, tj. powód lub jego przedstawiciel, który może być prawnikiem, chociaż nie jest to konieczne. Podstawowe koszty egzekucji są następujące:
honorarium komornika za zajęcie wierzytelności do kwoty 590 EUR włącznie – 53 EUR; w przypadku roszczeń opiewających na kwotę od 591 EUR do 6500 EUR – 53 EUR oraz dodatkowo 2,5% kwoty roszczenia, a w przypadku roszczeń opiewających na kwotę co najmniej 6500 EUR – 53 EUR oraz dodatkowo 1% kwoty roszczenia, do maksymalnej kwoty 422 EUR za każdy zajmowany składnik majątku, statek morski lub powietrzny;
honorarium komornika za przygotowanie programu licytacji lub ponownej licytacji bądź streszczenia sprawozdania z zajęcia w przypadku roszczeń do kwoty 590 EUR włącznie wynosi 53 EUR; w przypadku roszczeń opiewających na kwotę od 591 EUR do 6500 EUR – 2% wartości wierzytelności, a w przypadku roszczeń opiewających na kwotę co najmniej 6501 EUR – 1% wartości roszczenia, do maksymalnej kwoty 210 EUR;
honorarium licytatora – 30 EUR;
honorarium komornika za przeprowadzenie jakiejkolwiek innej czynności egzekucyjnej – wysokość takiej opłaty wynosi od 240 EUR do 400 EUR, zgodnie z ustaleniami między komornikiem a jego klientem;
honorarium świadka komornika – 30 EUR dla każdego świadka, przy czym w przypadku gdy świadkiem jest komornik – 60 EUR;
w przypadku odstąpienia od egzekucji wysokość honorarium komornika obniża się o 50%;
0,50 EUR za każdy kilometr, który komornik i jego świadkowie muszą pokonać, aby dotrzeć na miejsce, w którym ma zostać podjęta czynność;
specjalne honorarium komornika zależne od stopnia złożoności wykonania orzeczenia: zgodnie z ustaleniami między komornikiem a klientem (dłużnik nigdy nie uiszcza tego honorarium).

3.2 Główne warunki

Do przesłanek materialnych przeprowadzenia egzekucji należą:
istnienie uzasadnionego interesu, tj. konieczność podjęcia czynności egzekucyjnej i zapewnienia wynikającej z niej ochrony prawnej;
ważność roszczenia.
Celem prawa regulującego egzekucję jest zrównoważenie sprzecznych interesów wierzycieli i dłużników lub osób trzecich. Kryteria stosowane przez sądy w celu przyznania środków egzekucyjnych są następujące:
szybkie zaspokojenie wierzycieli przy niewielkich kosztach;
ochrona praw osobistych dłużnika i jego ogólnie rozumianych uzasadnionych interesów;
zbieżność interesów wierzyciela i dłużnika, jeżeli chodzi o potrzebę uzyskania jak najkorzystniejszej ceny na licytacji;
ochrona interesów osób trzecich.

4 Przedmiot i charakter środków egzekucyjnych

Przedmiotem środków egzekucyjnych może być majątek dłużnika lub osoba dłużnika. Środki egzekucyjne to czynności materialne podejmowane przez urzędników uprawnionych do ich podejmowania; służą one bezpośredniemu lub pośredniemu zaspokojeniu roszczeń w drodze egzekucji przeprowadzanej przez państwo. Środki egzekucyjne można stosować wobec następujących składników majątku:
rzeczy ruchomych znajdujących się w posiadaniu dłużnika, wierzyciela lub osoby trzeciej gotowej do ich wydania;
praw majątkowych dłużnika do majątku ruchomego osoby trzeciej;
środków pieniężnych;
roszczeń pieniężnych osoby, przeciwko której skierowane są czynności egzekucyjne, wobec osób trzecich;
nieruchomości należących do dłużnika lub praw majątkowych dłużnika;
statków morskich;
statków powietrznych;
praw własności intelektualnej, patentów i praw do filmów.
Z egzekucji wyłączone są następujące składniki majątku:
rzeczy osobiste dłużnika i członków jego rodziny;
żywność i paliwo niezbędne dłużnikowi i członkom jego rodziny;
medale, pamiątki, rękopisy, korespondencja, dokumenty rodzinne i księgi związane z prowadzeniem działalności gospodarczej;
książki, instrumenty muzyczne, dzieła sztuki;
narzędzia, maszyny, książki lub inne przedmioty niezbędne do wykonywania działalności zarobkowej;
łatwo psujące się towary;
udziały w spółkach osobowych (*προσωπικές εταιρίες*);
ustawowe świadczenia alimentacyjne;
wynagrodzenia, renty i emerytury lub świadczenia z tytułu ubezpieczenia.

4.1 Jakie składniki majątku mogą podlegać egzekucji?

Dłużnik, podobnie jak wszystkie osoby trzecie, musi zastosować się do treści postanowienia nakazującego zastosowanie środka egzekucyjnego. Jeżeli dłużnik będzie stawiał opór w trakcie egzekucji, komornik może użyć siły, wzywając jednocześnie organy egzekwowania prawa. Komornik może przeprowadzać egzekucję przy wsparciu dwóch pełnoletnich świadków lub drugiego komornika. W przypadku niewywiązania się przez dłużnika ze spoczywającego na nim zobowiązania:
jeżeli dłużnik nie wypełni swojego zobowiązania do dokonania czynności, której może dokonać również osoba trzecia, wierzyciel jest uprawniony do dokonania tej czynności na koszt dłużnika;
jeżeli dłużnik nie wypełni swojego zobowiązania do dokonania czynności, której nie może dokonać osoba trzecia i której dokonanie zależy wyłącznie od jego woli, sąd nakaże mu dokonanie tej czynności, a jeśli dłużnik tego nie uczyni, nałoży na niego grzywnę na rzecz wierzyciela oraz karę pozbawienia wolności;
jeżeli dłużnik jest zobowiązany do powstrzymania się od dokonania określonej czynności lub do wyrażenia zgody na dokonanie określonej czynności, sąd może nałożyć na dłużnika, który się nie wywiąże ze swojego zobowiązania, grzywnę na rzecz wierzyciela oraz karę pozbawienia wolności.

Powyższe przypadki pozostają bez wpływu na prawo wierzyciela do dochodzenia przewidzianego w prawie materialnym odszkodowania za straty poniesione wskutek niewywiązania się przez dłużnika ze spoczywającego na nim zobowiązania. Co do zasady dłużnik może rozporządzać danym składnikiem swojego majątku; jeżeli został on zajęty, rozporządzanie nim jest zakazane i nieważne w stosunku do osoby, która dokonała zajęcia, i w stosunku do wierzycieli, którzy zgłosili swoje roszczenia.
Jeżeli egzekucję przeprowadza się z rachunków bankowych dłużnika, bank nie ma obowiązku ujawnienia wnioskodawcy szczegółowych informacji na temat takich rachunków; jeżeli jednak bankowi doręczone zostanie pismo nakazujące zajęcie znajdujących się w posiadaniu dłużnika środków pieniężnych, rozporządzenie zajętą kwotą jest zakazane i nieważne w stosunku do osoby, która wystąpiła o ich zajęcie. Bank musi w ciągu ośmiu dni od daty doręczenia nakazu zajęcia wskazać, czy zajęte środki przechowywane na rachunku bankowym istnieją oraz, jeśli ich kwota wystarczy do zaspokojenia roszczeń osoby, która wystąpiła o zajęcie, musi wypłacić tej osobie odpowiednią sumę pieniężną.

4.2 Jakie skutki mają środki egzekucyjne?

Co do zasady nie istnieją przepisy ustanawiające terminy, których wnioskodawca jest zobowiązany dotrzymać. Obowiązują pewne ograniczenia czasowe, nie stanowią one jednak terminów zawitych, lecz raczej okresy, jakie muszą upłynąć, aby określone czynności mogły zostać podjęte w sposób ważny. Ograniczenia te nie wyznaczają bezpośrednio momentu, po upływie którego wnioskodawca nie będzie mógł już podjąć określonych czynności. Przepis, na mocy którego poszczególne czynności muszą zostać dokonane w pewnym okresie po zajęciu lub przed licytacją, nie zmienia podstawy systemu. Aby zapobiegać nadmiernej przewlekłości postępowania, wyznaczono jedynie ostateczny termin jednego roku, po upływie którego zajęcie lub inne czynności nie będą mogły zostać przeprowadzone na podstawie tego samego nakazu. Licytacji nie można przeprowadzić na podstawie zajęcia, które ze względu na upływ tego terminu zostało cofnięte na mocy postanowienia sądu.

4.3 Jak długo obowiązują takie środki?

5 Czy istnieje możliwość odwołania od takiego środka?

Jedynym dostępnym środkiem ochrony prawnej w postępowaniu egzekucyjnym jest sprzeciw, który może wnieść osoba, przeciwko której skierowana jest egzekucja, lub wierzyciel mający uzasadniony interes w sprawie w terminie 15 dni od dnia podjęcia pierwszej czynności egzekucyjnej, jeżeli sprzeciw dotyczy ważności tytułu wykonawczego lub ważności postępowania przedsądowego; do chwili przeprowadzenia ostatniej czynności egzekucyjnej, jeżeli wniosek dotyczy ważności dowolnej czynności egzekucyjnej (od pierwszej do ostatniej); oraz w ciągu sześciu miesięcy od przeprowadzenia ostatniej czynności egzekucyjnej, jeżeli wniosek dotyczy ważności tej czynności. Sprzeciw mogą również wnieść osoby trzecie posiadające prawo do przedmiotu egzekucji. Mogą one powołać się na to prawo wobec osoby, przeciwko której skierowana jest egzekucja, w dowolnym terminie. Sądem właściwym jest sąd, w którego okręgu znajduje się miejsce przeprowadzenia egzekucji, w szczególności rejonowy sąd w sprawach cywilnych, jeżeli tytułem wykonawczym jest postanowienie rejonowego sądu w sprawach cywilnych (*Ειρηνοδικείο*), oraz sąd pierwszej instancji orzekający w składzie jednoosobowym (*Μονομελές Πρωτοδικείο*) we wszystkich innych przypadkach. Fakt wniesienia sprzeciwu nie zawiesza egzekucji; postępowanie egzekucyjne może jednak zostać zawieszone na mocy postanowienia sądu wydanego na wniosek, przy czym konieczne może być złożenie odpowiedniej kaucji. Informację o wydaniu takiego postanowienia przekazuje się komornikom, którzy nie mogą przeprowadzać żadnych czynności egzekucyjnych, chyba że zostali do tego wyraźnie upoważnieni w takim postanowieniu.

6 Czy istnieją ograniczenia dotyczące wykonywania orzeczeń, w szczególności odnoszące się do ochrony dłużnika lub terminów?

Do egzekucji mają zastosowanie następujące wyjątki, zwłaszcza jeżeli chodzi o majątek podlegający zajęciu: z zajęcia są wyłączone następujące składniki majątku: a) łatwo psujące się towary, b) udziały w spółkach osobowych, c) roszczenia alimentacyjne wynikające z przepisów prawa lub z rozrządzeń testamentowych, a także roszczenia związane z wkładem małżonków w zaspokajanie potrzeb związanych z utrzymaniem rodziny, d) roszczenia dotyczące wynagrodzenia, rent i emerytur lub świadczeń z tytułu ubezpieczenia, chyba że w danym przypadku zachodzi konieczność zaspokojenia wierzytelności alimentacyjnych wynikających z obowiązujących przepisów lub rozrządzeń testamentowych lub obowiązek łożenia na utrzymanie rodziny – w takiej sytuacji dopuszcza się możliwość zajęcia połowy składników majątku, biorąc pod uwagę kwoty otrzymywane przez dłużnika, zakres spoczywających na małżonkach zobowiązań w zakresie łożenia na utrzymanie rodziny oraz liczbę beneficjentów, e) wszelkiego rodzaju pomoc unijna lub dotacje unijne znajdujące się w posiadaniu agencji OPEKEPE jako osoby trzeciej do chwili ich zdeponowania na rachunku bankowym beneficjentów lub do chwili ich wypłacenia beneficjentom w innej formie. Wyłączenie przewidziane w zdaniu drugim lit. d) ma również zastosowanie w przypadku, gdy płatności danej kwoty dokonuje się poprzez jej zdeponowanie na rachunku bankowym dłużnika. Wyłączenie to ma zastosowanie wyłącznie w sytuacji, w której saldo rachunku w okresie od wydania nakazu wszczęcia egzekucji do dnia zrealizowania płatności nie przekracza kwoty roszczenia wyłączonej z egzekucji.
Ponadto dłużnik ma prawo odwołać się od postępowania egzekucyjnego za pomocą dwóch środków zaskarżenia:
a) **sprzeciwu wniesionego zgodnie z art. 933 kpc**, który stanowi, że: osoba, przeciwko której prowadzone jest postępowanie egzekucyjne, i dowolny wierzyciel posiadający uzasadniony interes w danej sprawie mogą wnieść sprzeciw dotyczący ważności tytułu wykonawczego, postępowania egzekucyjnego lub roszczenia wyłącznie poprzez złożenie zawiadomienia o sprzeciwie w sądzie rejonowym w sprawach cywilnych, jeżeli tytuł wykonawczy został wydany przez ten sąd, oraz w sądzie pierwszej instancji orzekającym w składzie jednoosobowym we wszystkich innych przypadkach. W przypadku wniesienia kilku sprzeciwów za pomocą odrębnych pism sekretarz sądu musi dopilnować, aby wszystkie sprzeciwy zostały zidentyfikowane i rozpoznane na tej samej rozprawie sądowej. Dodatkowe podstawy uzasadniające wniesienie sprzeciwu można przedstawić wyłącznie za pomocą odrębnego wniosku złożonego w sekretariacie sądu, do którego skierowany jest sprzeciw. Po złożeniu takiego wniosku sąd sporządza stosowne sprawozdanie i doręcza je stronie przeciwnej co najmniej osiem (8) dni przed planowanym terminem rozprawy. Termin rozprawy, na której zostanie rozpoznany sprzeciw, musi zostać wyznaczony w terminie nieprzekraczającym sześćdziesięciu (60) dni od dnia złożenia wniosku, a wezwanie do stawienia się na rozprawie doręcza się pozwanemu na dwadzieścia (20) dni przed terminem rozprawy. Sądem właściwym miejscowo jest sąd rejonowy właściwy dla miejsca przeprowadzenia egzekucji, jeżeli inne czynności podejmowane w toku postępowania egzekucyjnego były podejmowane na podstawie doręczonego nakazu; w przeciwnym wypadku sądem właściwym jest sąd wskazany w art. 584. Jeżeli tytułem wykonawczym jest wyrok lub nakaz zapłaty, sprzeciw jest niedopuszczalny w zakresie, w jakim wyrok lub nakaz jest prawomocny, zgodnie z odpowiednio art. 330 i art. 633 ust. 2 lit. c). Twierdzenia dotyczące zaspokojenia roszczenia muszą zostać wykazane wyłącznie na piśmie lub muszą zostać zatwierdzone przez sąd. Sąd musi wydać postanowienie w sprawie sprzeciwu w terminie sześćdziesięciu (60) dni od dnia jego rozpatrzenia;
b) **zgodnie z art. 1000 kpc** dłużnik ma prawo wystąpić o zawieszenie licytacji jego składników majątku. W szczególności na wniosek dłużnika, który musi zostać złożony najpóźniej piętnaście (15) dni roboczych przed datą licytacji, sąd, o którym mowa w art. 933, może – podczas rozpatrywania sprawy po zakończeniu postępowania, o którym mowa w art. 686 i nast. – zawiesić procedurę licytacji na okres do sześciu (6) miesięcy od dnia, w którym miała się ona pierwotnie odbyć, jeżeli odroczenie terminu przeprowadzenia licytacji nie stwarza ryzyka wyrządzenia szkód wierzycielowi i jeżeli można zasadnie oczekiwać, że dłużnik zaspokoi roszczenia wierzyciela w tym okresie lub że po upływie tego okresu zyski z licytacji wzrosną. Sąd musi wydać stosowne orzeczenie do południa ostatniego poniedziałku poprzedzającego licytację. Warunkiem udzielenia zgody na zawieszenie licytacji będzie każdorazowo uiszczenie: a) wszelkich kosztów związanych z przyspieszeniem licytacji, które zostaną oszacowane w orzeczeniu oraz b) co najmniej jednej czwartej kwoty należnej osobie wnioskującej o przyspieszenie licytacji. Licytator zostanie powiadomiony o treści orzeczenia zawieszającego licytację w dniu jego wydania. Płatność musi zostać uiszczona do godz. 10:00 w dniu przeprowadzenia licytacji – w przeciwnym razie licytacja zostanie przeprowadzona zgodnie z planem.

Ta strona jest częścią portalu Twoja Europa.
Państwa opinia na temat przydatności przedstawionych informacji jest dla nas ważna.

Ostatnia aktualizacja: 16/12/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.